

بیانات در دیدار اعضای کنگره‌ی بزرگداشت شهدای استان قزوین - 19 / آبان / 1397

بسم الله الرحمن الرحيم (۱)

خیلی متشکریم از بیانات امام جمعه‌ی محترم و سردار مکرّم از قزوین. این فرمایشات آقای امام جمعه، مشحون به آیات کریمه‌ی قرآن بود؛ خیلی خوب است اینکه از اول تا آخر، [حتی] روضه را هم شما روضه‌ی قرآنی میخوانید؛ این از جمله‌ی چیزهای بسیار خوب است، این روش را رها نکنید. البته آن آیه‌ی شریفه‌ی «الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ» (۲) مال شهدا نیست، مال جانبازها است یعنی آنهایی که بعد از جنگ احد زخمی شدند، بعد [عده‌ای] آمدند گفتند: الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ* فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسَّهْمُ سَوْءٌ؛ (۳) مال آنها است که با اینکه زخمی بودند، [وقتی] حضرت فرمود که آنهایی که زخم خورده‌اند، بیایند در این حرکت، بلند شدند رفتند و جواب دشمن را دادند و برگشتند. به هر حال خیلی متشکریم از بیاناتتان و همچنین بیانات آقای استاندار.

قزوین همان‌طور که اشاره کردید، هم موقعیت جغرافیایی، هم موقعیت تاریخی، هم موقعیت فرهنگی، و هم آزمون بزرگ مربوط به دوران انقلاب و دفاع مقدّس را جزو افتخارات خودش دارد؛ در این هیچ تردیدی نیست، و بزرگان قزوین، چه علمای قبل مثل همان برادران برغانی، شهید ثالث و مرحوم مّلا صالح -جدّ آقای صالحی- و دیگران که بودند تا زمان ما، و همچنین شهدای برجسته، شهید بابایی، شهید لشگری، شهید رجائی، مرحوم آقای ابوترابی (رضوان الله علیه) -پدر، پسر- و دیگران همه مایه‌ی افتخارند؛ واقعاً همین‌جور است که اشاره کردید.

شهدا مایه‌ی رونق حیات معنوی‌اند در کشور. حیات معنوی یعنی روحیه، یعنی احساس هویت، یعنی هدفداری، یعنی به سمت آرمانها حرکت کردن، عدم توقف؛ این کار شهدا است؛ این را هم قرآن به ما یاد میدهد. شهدا تا هستند، با تن خودشان دفاع میکنند، وقتی میروند، با جان خودشان: وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ إِلَّا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ؛ (۴) ببینید این استبشار، مال بعد از رفتن است. تا هستند، جانشان و تنش‌شان و حرکت مادی‌شان در خدمت اسلام و در خدمت جامعه‌ی اسلامی است، وقتی میروند، معنویت‌شان، صدایشان تازه بعد از رفتن بلند میشود. نطق شهدا بعد از شهید شدن باز میشود، با مردم حرف میزنند -بالذین لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ- با ماها دارند میگویند؛ [باید] ما گوشمان سنگین نباشد تا بشنویم این صدا را. کاری که شماها میکنید، خانواده‌ی معظم شهدا میکنند یا بزرگداشت‌داران در شهرهای مختلف -مثل قزوین، بیرجند (۵) و جاهای دیگر- انجام میدهند، این است که این صدا را به گوش سنگین ماها برسانید؛ مهم این است که ما بشنویم این صدا را. و خدای متعال در این صدا هم اثر گذاشته؛ واقعاً اثر گذاشته؛ جوری شده است که وقتی از شهیدی یک چیزی نقل میشود، یک حرف دقیق و متینی نقل میشود، اثر میگذارد بر روی دلها، دلها را منقلب میکند. و همین شهدای جوانی که میروند این روزها برای دفاع از حرم یا رفته‌اند شهید شده‌اند -از جمله همان شهید عزیز قزوینی شما- حرف اینها، اقدامشان، حرکتشان، خاطره‌شان، سخنانی که راجع به اینها گفته میشود، همه‌ی اینها بیدارکننده است، همه‌ی اینها هشیارکننده است. ما گوشمان سنگین است، این پیامها را درست نمی‌شنویم؛ اگر به ما بشنوند این پیامها را، دیگر این گرایش به شرق و به غرب و به دشمن و به کفر و الحاد و مانند اینها، از بین ما رخت بر خواهد بست. این ضعفهایی که شما مشاهده میکنید در ما، به خاطر این است که این پیام را نمی‌شنویم؛ اگر این پیام را بشنویم، روحیه‌ها قوی خواهد شد، حرکت، حرکت جدّی‌ای خواهد شد. به هر حال کار بسیار باارزشی است کاری که شماها

دارید میکنید - بزرگداشت شهیدان - و عرض کردیم، سی سال میگذرد از پایان دفاع مقدس اما اگر سیصد سال هم بگذرد، این شهدای عزیز ما فراموش نخواهند شد؛ روزبه روز اینها زنده تر میشوند؛ بحمدالله در جامعه‌ی ما روزبه روز اینها زنده تر دارند میشوند. [البته بعضی‌ها] سعی می‌کردند که شهدا را به دست فراموشی بسپرنند، سعی می‌کردند در عظمت کار اینها خدشه ایجاد کنند، مناقشه درست کنند، نتوانستند؛ بعکس شد. و امروز بحمدالله اینها الگوی ما هستند، اسوه‌ی ما هستند. خداوند ان شاءالله شهدای عزیز ما را با پیغمبر محشور کند و خداوند ان شاءالله شماها را که بزرگداشت این عزیزان را وظیفه‌ی خودتان دانستید و وارد شدید، توفیق بدهد، ان شاءالله اجر به شماها بدهد که این کار را هرچه بهتر ان شاءالله بتوانید انجام بدهید.

و همین‌طور که اشاره کردیم قبلاً به مناسبت شهدای بیرجند، هرچه میتوانید از یاد این شهیدان استفاده کنید، هرچه میتوانید راجع به اینها بنویسید، بشنوید، ثبت کنید، ضبط کنید، کار هنری انجام بدهید. هیچ لزومی هم ندارد که مبالغه و اغراق گویی درباره‌ی اینها بشود. من میبینم گاهی اوقات بعضی‌ها اغراق گویی میکنند؛ هیچ لزومی ندارد. نفس عمل اینها این قدر عظمت دارد که هیچ احتیاج به آرایش و بزرگ کردن و اغراق گویی و مانند اینها ندارد؛ کارشان کار مهمی است. چه کسی از جان خودش میگذرد؟ ما مردم معمولی دنیا برای یک نفع کوچک، حاضریم کار خلاف هم انجام بدهیم، آن وقت اینها آمدند از عزیزترین شیئی که برای یک انسان وجود دارد - یعنی عمرش، جانش - گذشتند برای خدا؛ در سنین جوانی، در وقتی که شهوات در انسان قوی است، در وقتی که آرزوها در انسان قوی است، پا روی این آرزوها گذاشتند، پا روی راحتی و آسایش جسمی گذاشتند و حرکت کردند در راه خدای متعال و جان خودشان را دادند. خود این حرکت، این قدر عظیم است، این قدر باشکوه است که هیچ احتیاج به اغراق گویی ندارد. کار را ان شاءالله با همین دقت و با همین اتقان دنبال کنید و انجام بدهید. خداوند ان شاءالله به شما خیر بدهد و کمک کند.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

- ۱) در ابتدای این دیدار - که در چهارچوب دیدارهای دسته جمعی برگزار شد - حجّت الاسلام والمسلمین عبدالکریم عابدینی (امام جمعه‌ی قزوین) مطالبی بیان کردند.
- ۲) سوره‌ی آل عمران، بخشی از آیه‌ی ۱۷۲
- ۳) سوره‌ی آل عمران، آیه‌ی ۱۷۳ و بخشی از آیه‌ی ۱۷۴
- ۴) سوره‌ی آل عمران، بخشی از آیه‌ی ۱۷۰
- ۵) اعضای کنگره‌ی بزرگداشت شهدای استان خراسان جنوبی در جلسه حضور داشتند.